

Undecima pars libri q̄ti

pugnat cogitatus: tanto sibi sentire resistentes. ca. xvi.

Et qui tacere nescit facile de scripturis loqui non presumat. ca. xvij.

De sene qui deus rogavit ut ad verba utilia vigilaret ad otiosa dormiret et congruum cause exemplum. ca. xviii.

Quomodo abbas Johannes fratrum rem temporalem sibi proponentibus spirituali responsione occurrat. ca. xix.

De abbas Silvanus numquam misit in corde suo morari cogitationem malam. ca. xx.

Et cogitatio nostra semper celestibus sit intenta. ca. xxi.

Et fidelis quisque puritate cordis deo placere studeat. ca. xxii.

Pars undecima de sobrietate incipit. ca. primum.

Dixit abbas Agbatō. Non debet monachus permittere res scire sue ut accuset eum in quacumque re. Quis autem moritur? erat memorat? abbas Agbatō. tres dies immobilis mansit: apertos oculos tenens. Pulsaverunt autem eum fratres dicentes abba ubi es? Et ille respondit. In conspectu domini iudicij assisto. Dicant ei. Et tu times? Et ille dixit. Interi laboravi stulte quod potui in custodiendis mandatis dei. si homo sum et nescio utrum placuerint opera mea coram deo. Dicant ei fratres. Et non confidis de operibus tuis? quod secundum deum sunt? Et dixit ei senex. Non presumo nisi venero ante deum. Alii enim sunt iudicia dei: et alii hominum. Cum autem vellet eum adhuc interrogare alium senem: dixit eis. Quid dicit caritate? an o-

lite meam loquor? quod occupat? si quod deo? statim emisit spiritum cum gaudio. Videbant eum colligere spiritum: quem admodum si quis salutet amicos suos dilectos habuit aut custodiam magnam in omnibus. et dicebat. quod sine custodia ad nullam salutem ascendit homo. ca. ij.

Dixit abbas Jobes brevis quod sit sibi homo sedenti sub arbore magis: et attendenti beluas multas et plura serpentina ad se venientia. Et cum se videat quod non potest stare ad usus eas: festinat ascendere in arborem ut salvet. Ita et ego sedeo in cella mea: et attendo cogitationes malignas super me. et cum non possum leo ad usus eas: confugio pro oratione ad dominum et ita salvetur effugio ab inimicis meis. ca. iij.

Senex quodam erat in Seythia habitans quod de tollerantia corporalis: si non valde serupulosus erat in tenendis quod audiebat. Abijt ergo iste ad abbatem Jobanem brevis itero garet eum de oblivione sua. Et audies ab eo sermonem: edijt in cellam suam. Et oblitus quod dixerat ei abbas Johannes. Itero abijt et itero gavit eum. Audies autem ab eo sermo nem reuersus est. Moror autem ut puenit in cellam suam: oblitus est quod audierat. Atque ita multoties vadens atque reuertens: dominabat ei oblivio. Per hoc vero rursus occurreret sibi dicens. Nonne abbas? quod oblitus sum iterum quod dixisti mihi? Sed ne tibi molesto est? ego non veni. Dixit autem ei abbas Jobes. Wade in deum lucernam. Et respondit. Et dixit ei. Affer alias lucernas: et in deum ex eas fecerit sic. Et dixit abbas Jobes. sciu